

Különös, sajátos világ volt a Tabán.

Apró házacskaí felett mintha megállt volna az idő. A girbe-gurba utcák mélyén megbúvó vendéglőkben, ahol a leanderek, akácfák, gesztenyék lombjaitól árnyékolt kertben megfordult szinte mindenki, aki írónak, művésznek számított Pesten és Budán.

Közöttük is elsősorban Krúdy Gyula. A Mélypince, „Családi Asztal” feliratú törzshelyén Várkonyi Titusz, Herczeg Elemér, Kállay és Hargittay Pista, Ábrányi Kornél, Bródy Bandi és Kellér Andor újságírók voltak társai.

Krúdy oly szívesen járt ebbe a már lebontott városrészbe, s ha tehetett, konflissal, ritkábban fiákerrel érkezett. Sok kedves kocsisa közül háromnak ismerem a nevét: Oroszlán Farkasnak, a Manónak és a veresbajszú Mórinak. Ők is vitték kalandos, fontos és romantikus útjaira, ahol –

„A jószagú, állatbőrrel, bársonnyal felszerelt kocsiban a budai Lánchídftől a Vérmezőig tartott az első csók... Vannak női ajkak, melyek a csók tudományát művészetté fejlesztették. Melegen, húsosan, kagylóként tapadnak a kiválasztott férfiszájra és apró virágporzókat, tulipán-nyelvecskéket, csodálatos kis izmokat mozgatnak meg ajkaikban, mint a cimbalomverőket.”

*Teremnek roh-roh
meztelűl gratulállok
mületérenapjára:*

Krúdy Zsuzsa

Krúdy Zsuzsa
(„Ádám” 1983.)

*Nagyon jó
delétkor és - Krúdy Gyula
ifjabb*